

Til lovforslag nr. L 26. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 24. maj 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Forenkling af den skattemæssige behandling af vedhængende renter)

[af Jens Thoft (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til denne betænkning.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Pia Gjellerup (S) fmd. Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Trøjborg (S)

Stavad (S) Ove Fich (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF) Bente Juncker (CD)

Aagaard (KF) Pernille Sams (KF) Peter Brixtofte (V) nfmd. Svend Heiselberg (V)

Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV) Kofod-Svendsen (KRF)

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 2:

Er det korrekt, at fonde, faglige foreninger og arbejdsmarkedssammenslutninger også kan fratække købte renter? Hvad er baggrunden herfor?

Indeholder det ikke betydelige muligheder for skatteudskydelser og udnyttelse af nedsættelse af skatteprocenten, jf. ændringerne i fondsbeskatningslovens skatteprocenter?

Svar:

Efter ligningslovens § 5 C beskattes henholdsvis fradragenes vedhængende renter (handelsrenter) i det indkomstår, hvor handelen afvikles. Denne regel gælder generelt for alle handelsrenter, uanset hvilken type skattepligtig (person, selskab, fond m.v.) der er tale om, og således også for de skattepligtige nævnt i spørgsmålet.

§ 5 C blev indsat i ligningsloven som en del af forenklingsspakken (lov nr. 888 af 29. december 1989), dels for at forenkle reglerne, dels for at muliggøre, at obligationsrenter kan fortrykkes på selvangivelsen. Denne forenkling ville blive sat over styr, hvis de tidligere gældende komplicerede regler genindføres. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at det ville skabe yderligere administrative komplikationer for såvel de skattepligtige, mæglerne og skattemyndighederne, hvis der indføres forskellige renteregler for vedhængende renter alt efter, hvilken type skattepligtig der i det enkelte tilfælde er køber og sælger af obligationen.

Den nedsættelse af skatteprocentsatsen, der er vedtaget i indeværende folketingssamling for selskaber, fonde m.v., kan næppe give anledning til spekulation i vedhængende renter. Det skyldes, at skatteministerens ændringer har virkning fra og med indkomståret 1991, det vil sige fra og med indeværende indkomstår. En spekulation forudsætter, at handelen med obligationer afvikles i det indkomstår, hvor skatteprocenten er høj, og at de obligationsrenter, der svarer til de

vedhængende renter, forfalder i det følgende indkomstår, hvor skatteprocenten er lavere. En eventuel spekulation forudsætter således, at obligationerne blev købt i indkomståret 1990, hvor skatteministerens ændringer endnu ikke var gennemført.

Spørgsmål 4:

Er det korrekt, at man tidligere i Sverige havde fradrag for rentekuponerne ved køb af obligationer og lignende efter det såkaldte kontantprincip, men at Riksdagen ændrede dette i 1987 ved lov nr. SFS 1987:1203, fordi denne regel blev udnyttet, jf. følgende citat fra regeringens forslag i proposition 1987/88:62 om åtgärder mot viss skatteplanering side 10:

»Som jeg redan konstaterat utnyttjas förvärv av obligationer och andre skuldebrev samt andelar i aktiefonder i skatteplaneringssammanhang på ett sätt som närmast kan betecknas som handel med renteavdrag.«

Ministeren bedes belyse de svenske erfaringer.

Svar:

I det svenske tidsskrift »SkatteNytt« nummer 1-2, 1988, findes en artikel om nyheder i skattelovgivning i 1987. I artiklen omtales bl.a. loven om Åtgärder mot viss skatteplanering. Det nævnes her, at Riksdagen har besluttet at ændre visse fradragregler for at modvirke skatteudskydelse.

De nye regler medfører bl.a., at fradrag for rentekompensation ikke gives i forbindelse med betalingen af kompensationen, men først i det skatteår, hvor den rente, som kompensationen vedrører, forfalder til betaling. Dette omfatter særlig kompensation, som ved siden af anskaffelsestaksummen for obligationer og visse andre værdipapirer betales for påløben, men ikke forfalden rente.

Det nævnes også i tidsskriftet, at ved at købe værdipapirer med påløben rente straks inden et

årsskifte kunne skattepligtige skaffe sig et umiddelbart fradrag for den del af anskaffelsesprisen, som udgør kompensation for påløben rente, uanset om de selv får nogen renteindtægt samme år.

Det svenske Finansdepartementet har telefonisk oplyst, at man ikke kan bidrage med nærmere oplysninger til belysning af det misbrug, der gav anledning til lovindgrebet. Finansdepartementet har efter det oplyste heller ikke særlige erfaringer fra tiden efter lovens gennemførelse.